

(ф8рната) на-м8жественный Ектора, украсенъ съ многоцѣнны каменѣ, и съсъ златенъ маргаръ, а покрово м8 былъ отъ кожата Аспідова украсенъ. Дали м8 и книгата Омирова, която имала написани боювете отъ начало, и разореніето Троядско до край. Закачилъ Александръ да я прочита, и ускържилсе, но пакъ се зарадовалъ, и рекълъ: О колко юнацы се изг8били за една вонещя жена! Послѣ попыталъ Началниците, и рекълъ: гдѣ са гроковете на-юнацыте; а Началниците м8 ги казали. Тогава Александръ отсѣдналъ, и ги прикадилъ съсъ Смърно и Ливанъ, и рекълъ съ велика скърбъ: О м8жественный ми Ахілее, и Екторе! ако бехъ вы намѣрилъ живы, щехъ да вы почетемъ съ много дары, и щехъ да се радовамъ на свѣтътъ съ васъ: а сега понеже вы намѣрохъ умрели, какво да вы даримъ, и да вы почетемъ. Нѣма др8га честь на-умрелите, освенъ Смърно и Ливанъ: Боговете да ви въздадатъ заради юначествата които сте направили, както писва Омиръ.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ ВРЖИЯ ВЪ МАКЕДОНИА.

Тогава Александръ събралъ войската си сичка, и царѣтата, които былъ зелъ отъ западъ съсъ сабѣта си. Преминалъ морето, и отишълъ на мѣстото Македонско, отъ което были се заминавали три години гдѣто липсвалъ.

ВѢСТНИЦЫ НА ОЛИМПІАДА.

Отишли вѣстници при майка м8, и казали й, какъ Александръ иде. Олимпіада т8такси вж8днала, и Арістотель учителко м8, заедно съ